Lieta Nr.C33506218
Lieta Nr. C-1526-19/30
ECLI:LV:RIRT:2019:0719.C33506218.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2019.gada 19.jūlijā

Rīgas rajona tiesa
tiesnese D.Liepiņa
ar tiesas sēžu sekretāri I.Štokmani,
piedaloties prasītājas pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA "Jūrmalas siltums" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2018.gada 22.augustā tiesā saņemts prasītājas SIA "Jūrmalas siltums" prasības pieteikums par parāda piedziņu pret atbildētāju /pers. B/.

Prasības pieteikumā norādīts, ka zemesgrāmatā kopš 13.10.2009. ir nostiprinātas dzīvokļa /adrese A/, īpašuma tiesības uz /pers. C/ vārda. Oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" 06.10.2010. ievietots sludinājums par mantojuma atklāšanos. Mantojuma atstājējas /pers. C/ miršanas datums ir 24.08.2010. Pamatojoties uz 17.09.2010. mantojuma apliecību, atbildētāja ir pieņēmusi /pers. C/ atstāto mantojumu, tajā skaitā īpašumtiesības uz dzīvokli /adrese A/, bet savas īpašumtiesības zemesgrāmatā nav nostiprinājusi.

Saskaņā ar 01.10.2004. siltumenerģijas piegādes līgumu, 17.02.2014. līgumu par siltumenerģijas piegādi un lietošanu un 01.05.2016. līgumu par siltumenerģijas piegādi un lietošanu, par piegādāto siltumenerģiju dzīvojamo vai neapdzīvojamo telpu īrnieki, īpašnieki vai nomnieki norēķinās tieši ar piegādātāju, jeb prasītāju. Atbildētāja ir saņēmusi apkurei un ūdens uzsildīšanai nepieciešamo siltumenerģijas apjomu, taču nav veikusi samaksu par saņemto siltumenerģiju pilnā apmērā. Atbildētājas parādu par apkurei un ūdens uzsildīšanai patērēto siltumenerģiju veido galvenais parāds 5787,58 *euro* par periodu no 01.10.2010. līdz 30.06.2018. un likumiskie nokavējuma procenti 1657,93 *euro* par periodu no 26.10.2010. līdz 30.06.2018.

Pamatojoties uz Civillikuma 3., 705., 1402., 1587.pantu, 1716.panta pirmo un trešo daļu, 1720.panta 2.punktu, 1759., 1765., 1828.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 01.01.2011.) 8.un 10.pantu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 01.01.2011.) 12.pantu, Civilprocesa likuma 1., 24.pantu, 27.panta otro daļu, 41.panta pirmo daļu, 127.panta pirmo daļu, 128., 129.pantu, 130.panta otro daļu, 195.pantu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas apkurei un ūdens uzsildīšanai patērēto siltumenerģijas maksas pamatparādu 5787,58 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus 1657,93 *euro* un tiesas izdevumus, kā arī līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) piedzīt no atbildētājas likumiskos 6% gadā.

[2] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus tiesā nav iesniegusi, iebildumus par prasību nav cēlusi.

Uz tiesas sēdi atbildētāja neieradās, lai gan par tiesas sēdes laiku un vietu atbildētāja ir informēta iepriekšējā tiesas sēdē, ko apstiprinājusi ar savu parakstu civillietas uzziņas lapā.

Lietas materiālos atrodas telefonogramma, no kuras izriet, ka tiesas sēdes dienā 2019.gada 9.jūlijā tiesā saņemts telefona zvans no personas, kura sevi nosauca par /pers. B/, kura informēja, ka uz tiesas sēdi ierasties nevar sakarā ar veselības problēmām un ka arī turpmāk uz tiesas sēdēm ierasties nevarēs. Minētā persona izteica lūgumu atlikt lietas izskatīšanu, ja tas ir iespējams, vienlaikus norādot, ka piekrīt, ka lieta tiek izskatīta bez viņas klātbūtnes un ka vienošanās par izlīguma noslēgšanu ar prasītāju nav notikusi.

Civilprocesa likuma 74.panta septītās daļas 1.un 2.punkts noteic, ka pusēm ir pienākums ierasties pēc tiesas aicinājuma un savlaicīgi rakstveidā paziņot par iemesliem, kuru dēļ nevar ierasties uz tiesas sēdi, iesniedzot par to pierādījumus.

Ņemot vērā, ka lietā nav iesniegti pierādījumi, kas attaisno atbildētājas neierašanos uz tiesas sēdi, tiesa, nekonstatējot Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā norādītos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, atzina par iespējamu izskatīt civillietu bez atbildētājas klātbūtnes tiesa sēdē.

[3] Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotais pārstāvis prasību uzturēja uz prasības pieteikumā minētajiem pamatiem, papildus norādot, ka pēc prasības celšanas atbildētāja ir veikusi maksājumus, kuri ir ieskaitāmi tekošajos maksājumos. Maksājumi veikti par kopējo summu 620,23 *euro* un ieskaitāmi maksājumos par laika periodu no 2018.gada 1.jūlija līdz lietas izskatīšanas dienai 2019.gada 9.jūlijam. Vienlaikus prasītājas pārstāvis norādīja, ka prasītāja bija sagatavojusi izlīguma projektu, sadalot parādu ikmēneša maksājumos 100,00 *euro* apmērā, taču minēto izlīgumu atbildētāja nav parakstījusi.

Motīvu daļa

[4] Noklausījusies prasītājas pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi civillietas materiālus un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

[5] Ar lietā esošo zemesgrāmatas informāciju par īpašumu (lietas 21.lapa) konstatēts, ka Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/, ir nostiprinātas /pers. C/, pamatojoties uz 2007.gada 17.septembra pirkuma līgumu.

Saskaņā ar lietā esošo zvērināta notāra amatpersona 2010.gada 17.septembrī sastādīto iesniegumu par mantojuma pieņemšanu un izsludināšanu un par pēdējās gribas rīkojuma akta nolasīšanu un stāšanos likumīgā spēkā, /pers. C/ ir mirusi 2010.gada 24.augustā un atbildētāja /pers. B/ kā mantiniece noteikti un bez nosacījumiem pieņēmusi mantojuma atstājējas /pers. C/ atstāto mantojumu – dzīvokli /adrese A/. Saskaņā ar minēto iesniegumu, mantiniece atstāto mantojumu tūliņ pēc tā atklāšanās ir ņēmusi savā valdījumā un lūgusi izdot mantojuma apliecību (lietas 22.-24.lapa).

Civillikuma 655.pantā noteikts, ka mantojums atklājas ar mantojuma atstājēja nāvi [..].

Ja mantinieks mantojumu pieņem, mantojums pāriet viņa īpašumā jau ar mantojuma atstājēja nāvi. Mantojuma pieņemšanai ir atpakaļejošs spēks uz mantojuma atklāšanās momentu: pieņemtais mantojums tiek atzīts par mantiniekiem piederošu no mantojuma atklāšanās laika (sk. *Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 29.februāra spriedumu lietā Nr.SKC-0048/16*).

Saskaņā ar Civillikuma 781.pantu, kad aicinātais mantojumu jau pieņēmis, viņš to vairs nevar atraidīt [..].

No minētā secināms, ka neskatoties uz to, ka atbildētājas īpašuma tiesības uz dzīvokli /adrese A/, zemesgrāmatā nav koroborētas, uz atbildētāju kā mantinieci ir pārgājušas visas tiesības un pienākumi, kas saistīti ar mantoto nekustamo īpašumu.

[6] No lietā esošā 2004.gada 1.oktobra Siltumenerģijas piegādes līguma Nr.321 izriet, ka siltumenerģiju līdz objektam /adrese/, piegādā prasītāja (lietas 13.-19.lapa). Saskaņā ar minētā līguma 3.4.punktu, par objektam piegādāto siltumenerģiju norēķinās dzīvojamo vai neapdzīvojamo telpu īrnieki, īpašnieki vai nomnieki tieši ar piegādātāju.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Likuma "Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim) 12.panta ceturtajā daļā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Savukārt saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 10.panta 2. un 3.punktu, dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Tiesa atzīst, ka no minētā normatīvā regulējuma izriet atbildētājas kā dzīvokļa īpašnieces pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, savukārt prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētājas maksu par sniegtajiem pakalpojumiem. Līgumisko attiecību neesamība starp prasītāju un atbildētāju neatbrīvo atbildētāju no pienākuma norēķināties par prasītājas sniegtajiem pakalpojumiem, kuru saņemšanu atbildētāja nav apstrīdējusi, jo šāds atbildētājas pienākums ir noteikts ar likumu.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

No lietas materiāliem izriet, ka prasītāja savas saistības ir izpildījusi un ir nodrošinājusi atbildētājai siltumenerģijas pakalpojumus, savukārt atbildētāja samaksu par saņemtajiem pakalpojumiem laika periodā no 2010.gada 1.oktobra līdz 2018.gada 30.jūnijam nav veikusi pienācīgā kārtā.

Minētos faktus atbildētāja nav apstrīdējusi, bet 2019.gada 16.aprīļa tiesas sēdē rakstveidā apliecinājusi, ka prasību pilnībā atzīst. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt prasībā norādīto, ko turklāt apliecina arī lietā esošie norēķinu pārskati (lietas 9.-12.lapa), ar kuriem apstiprinās, ka prasībā norādītajā laika periodā maksājumi par siltumenerģijas pakalpojumiem objektā /adrese A/, veikti neregulāri un nepietiekamā apmērā, kā rezultātā objektā ir izveidojies parāds, ko veido pamatparāds 5787,58 *euro* un kavējuma nauda 1657,93 *euro*.

No lietas materiāliem redzams, ka 2018.gada 30.jūnijā prasītāja izrakstījusi atbildētājai rēķinu par kopējo summu 7447,51 *euro* (lietas 27.lapa), kurā iekļauts parāds un kavējuma nauda. Lietā arī konstatēts, ka jau 2015.gada 30.novembrī prasītāja rakstveidā brīdinājusi atbildētāju par izveidojušos parādu, lūdzot to apmaksāt vai vienoties par parāda pakāpenisku atmaksu (lietas 28.lapa).

No prasības pieteikuma izriet, ka nedz pēc brīdinājuma, nedz rēķina nosūtīšanas parāds nav samaksāts. Pierādījumi par pretējo lietā nav iesniegti.

Lietas materiāli apstiprina, ka atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74.pantā noteiktās tiesības un nav sniegusi lietā rakstveida paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus par prasību, nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, tajā skaitā nav apstrīdējusi parāda apmēru, no kā secināms, ka atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību. Turklāt, kā jau iepriekš norādīts, 2019.gada 16.aprīļa tiesas sēdē atbildētāja rakstveidā apliecināja, ka celto prasību pilnībā atzīst par pamatotu (lietas 38.lapa).

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka ir pierādīta saistību neizpilde no atbildētājas puses un no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams pamatparāds par laiku no 2010.gada 1.oktobra līdz 2018.gada 30.jūnijam 5787,58 *euro* apmērā.

[8] Bez tam prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas likumiskos procentus, kas aprēķināti par laika periodu no 2010.gada 26.oktobra līdz 2018.gada 30.jūnijam 1657,93 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu, ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1759.panta 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Ņemot vērā, ka lietā ir pierādīts apstāklis, ka nav veikta samaksa par saņemto siltumenerģiju pilnā apmērā, kā arī ievērojot to, ka pienākumu maksāt procentus un prasītājas norādīto procentu apmēru atbildētāja nav apstrīdējusi, tiesa atzīst par pierādītu atbildētājas pienākumu maksāt likumiskos nokavējuma procentus prasītājas norādītajā apmērā.

[9] Bez tam, prasītāja lūdz noteikt tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus no piespriestās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda [..] prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, tiesa atzīst prasītājai tiesības saņemt likumiskos procentus 6% apmērā gadā no pamatparāda 5787,58 *euro,* līdz sprieduma izpildes dienai.

[10] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, kur noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus [..], no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama samaksātā valsts nodeva 530,61 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5.panta pirmo daļu, 8.panta pirmo daļu, 10.pantu, 92.- 97.pantu, 187.panta otro daļu, 189.-193.pantu, 199., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Jūrmalas siltums", reģistrācijas Nr.42803008058 (bankas konts naudas līdzekļu samaksai: AS "SEB banka" konta Nr.LV59UNLA0010000206401), apkurei un ūdens uzsildīšanai patērēto siltumenerģijas maksas pamatparādu par laika periodu no 2010.gada 1.oktobra līdz 2018.gada 30.jūnijam 5787,58 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu

no 2010.gada 26.oktobra līdz 2018.gada 30.jūnijam 1657,93 *euro*, valsts nodevu 530,61 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro*, kopā 7979,32 *euro* (septiņi tūkstoši deviņi simti septiņdesmit deviņi *euro*, 32 centi).

Noteikt SIA "Jūrmalas siltums" tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/ likumiskos 6% gadā no pamatparāda 5787,58 *euro*, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noteikt, ka tiesas spriedums izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) D.Liepiņa